

3. Reptielen.

De moerasschildpad, *Emys europaea*, wordt als „einzeln” voorkomend vermeld. De ringslang is sinds jaren niet meer gevonden en schijnt verdwenen te zijn.

Amphibien. Behalve de algemeene soorten worden genoemd:

Bombinator pachypus, geelbuikpad, niet zeldzaam.

Bombinator igneus, roodbuikpad, zeldzaam.

Pelobates fuscus, knoflookpad, vrij zeldzaam.

Triton palmatus, vinpootsalamander, vrij zeldzaam. Alleen bij Süchteln.

Triton alpestris, roodbuiksalamander, vrij zeldzaam.

'N DRAAIHALS (*Jynx torquilla*) TE ST. PIETER.

De draaihal is in Zuid-Limburg 'n heel zeldzame verschijning.

Zelfs zóó zeldzaam, dat ik tot nu toe met zekerheid, slechts een enkel feit van z'n aanwezigheid hier in Zuid-Limburg wist.

Dat feit dankte ik aan Professor Nillesen, die (zie jaarboek 1913 pag. 121) vermeldt, hoe hij éénmaal en wel op 11 Sept. 1912, dezen vogel zag te Rolduc. Dienzelfden waarnemer waren in 1913 twee broedplaatsen van den Draaihal bekend.

Allebei in Noord-Limburg, n.l. de Robeek, onder Arcen en het kasteel Hillenraad onder Swalmen.

In Noord-Limburg is de aanwezigheid van den „Draaihal” ook geconstateerd door ons medelid, Pater P. C. Riotte, S.V.D. te Steil, die hem (zie 't zelfde jaarboek, pag. 20) den 5en Mei 1908 waargenomen heeft te Berckt. Volgens hem nestelden 'n paar Draaihalzen, gedurende 15 jaren, in de buurt der „Holtmühle”.

Dit jaar is de Draaihal aangetroffen te St. Pieter en wel half-October.

't Spreekt, jammer genoeg, van zelf, dat 't beestje 't veege lijf niet heeft kunnen bergen tegen de moordende hagelkorrels, welke op hem gericht werden van uit 'n jagersflint....

Waar de flint toebehoorde aan 'n Belg is 't natuurlijk, dat 't lijf van onzen Draaihal in Belgische handen viel.

Eén troost hebben we. De Belgische jager heeft 't cadaver laten opstoppen, maar.... bij den algemeenen „exodus” naar Belgenland is 't waarschijnlijk mee de grenzen overgetrokken. J. C.

HET WINTERKONINKJE.

In het Aug.-Sept.-maandblad komt een artikeltje voor over het verdwijnen van het winterkoninkje. Zou de oorzaak van het verminderen van den kleinen vogelstand niet veeleer moeten gezocht worden in de toename der roofvogels, zooals vooral van kraaien en eksters, welke vermeerdering ik meen vooral te moeten toeschrijven aan de inlevering of geheime opberging van de vuurwapenen, waarmee in normalen tijd dergelijke roovers werden geschoten? Vooral eksters meen ik in buitengewoon groot aantal op te merken”.....

G. W.

* * *

't Is nou eenmaal 'n feit, dat wij menschen, die met allerlei eigenaardigheden behept zijn, óók de eigenaardigheid hebben, om van alles en nog wat 't fijne te willen weten.

Voor al 't willen verklaren van „natuurverschijnselen” toonen we ons „echte bazen”. In 't uitdenken van hypothesen schrikken we daarbij voor niets terug.

Ik zal de laatste zijn, die tegen hypothetische oordeelen gekant is. Hypothesen toch „brengen leven in de brouwerij”, hebben heur vóór- en tegenstanders en geven den buitenstaander vaak gelegenheid om zich, als hij de twee partijen aan 't bakkeleien ziet, op onschuldige wijze te vermaken.

Zoo hebben we hier de „kwestie Winterkoninkje”.

G. W. veronderstelt, dat 't meer en meer zeldzaam worden van dit beestje (juist terwijl ik dezen regel neerschrijf, loert me zoo'n brutale winterkonink van uit 'n hoop opgestapeld hout, vlak voor m'n raam, heel schalks tegen, alsof hij zeggen wilde: „Klets nou niet over 't verdwijnen van mijne familie!”) — G. W. dan veronderstelt, dat 't meer en meer zeldzaam worden van dit beestje te wijten is aan de toename van kraaien en eksters.

Ik veronderstel, dat kraaien en eksters niet 't al of niet veelvuldig voorkomen van winterkoninkjes niets te maken hebben.

Want 'k ga uit van de veronderstelling, dat zoo'n al of niet veelvuldig voorkomen samenhangt met 'n meer of minder succes van de beestjes inzake 't grootbrengen van hunne kleintjes.

En weet zeker, dat dit succes nauw verband moet houden met der ouders nestelplaats.

Uitgezonderd onze „holbewonende” vogels, ken 'k er geene, die hun nest beter weten te verbergen, voor kraaien en eksters, dan juist de winterkoninkjes.

Zelden of nooit zal 'n kraai of ekster hun nest kunnen plunderen.

't Zit daarvoor té goed verborgen op plaatsen, waar dergelijke roovers niet komen.

Heel wat beter verborgen, dan b.v. 't nest van 'n merel.

En toch.... ofschoon oppervlakkig beschouwd, haast iedere merelwoning gemakkelijk toegankelijk als ze is voor kraaien en eksters, geplunderd zou moeten worden, nemen van jaar tot jaar de merels toe.

De verklaring van dit verschijnsel?.....

Ik weet ze niet.

Weet ze evenmin als 'k met zekerheid weet of 't zeldzaam worden van 't winterkoninkje niet gesteld moet worden op rekening van 't meer en meer verdwijnen van oude heggen, strooien daken, houtbermen in de buurt van dorpsuizen, en van meer dergelijke zaken, welke vroeger 'n eldorado waren voor vrijende en reeds gehuwde winterkoninkjes. De beestjes gaan veel minder dan vroeger over tot 't vastsluiten van den liefdesband!

Er is voor hen woningnood!

'n Hypothese?....

Zeker!

Maar waarom deze niet net even goed gemaakt als zoovele andere veronderstellingen?....

JOS. CREMERS.

'N WITTE BUNZING.

Door aankoop kwam 't Museum in 't bezit van 'n Witten Bunzing.

't Beestje werd gevangen te Valkenburg.

Dit is de eerste albino, welke we van deze diersoort ooit zagen. Zulks wil niet zeggen, dat 't voor-